

Sygnatura akt I Ca 114/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Baranowska
Sędziowie:	SSO Lucyna Samolińska SSO Andrzej Witka-Jeżewski (spr.)
Protokolant:	st. sek. sąd. Renata Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. we Włocławku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w B. N.

przeciwko R. Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 24 lutego 2015 r.,
sygnatura akt I C 771/14

oddala apelację.

SSO Lucyna Samolińska	SSO Barbara Baranowska	SSO Andrzej Witka-Jeżewski
-----------------------	------------------------	----------------------------

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Aleksandrowie Kujawskim, Wydział I Cywilny w sprawie z powództwa (...) z siedzibą w B. N. przeciwko R. Z., zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.915 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia zapłaty i przyznawał mu zwrot kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

R. Z. łączył ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. stosunek zobowiązaniowy - umowa sprzedaży. W dniu 25 kwietnia 2012 r. pozwany zakupił od tej Spółki kukurydzę za łączną kwotę 12.915 zł. Jako sposób zapłaty wskazano płatność przelewem w terminie do 31 października 2012 r. Towar został pozwanemu wydany.

W dniu 1 lipca 2013 r. (...) Sp. z o.o. w S. zawarła z (...) Oddziałem z o.o. w Polsce umowę przelewu wierzytelności, na mocy której przelała na rzecz powoda wierzytelności przysługujące jej wobec R. Z..

R. Z. przesłał do spółki (...) Sp. z o.o. oświadczenie, w którym wskazał, że całą (bliżej nieokreśloną) sumę wraz z odsetkami zapłaci do dnia 31 lipca 2013 r., a istniejące opóźnienie spowodowane jest jego trudną sytuacją rodzinną. Oświadczenie to wpłynęło do spółki (...) Sp. z o.o. w dniu 3 czerwca 2013 r.

13 sierpnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12.915 zł tytułem należnego kapitału oraz 1.361,56 zł tytułem odsetek za opóźnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, że stan faktyczny nie był sporny. Wynikał z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, których strona pozwana nie kwestionowała.

Pozwany podniósł natomiast zarzut przedawnienia wskazując, iż przedmiotowe roszczenie podlega dwuletniemu okresowi przedawnienia, opartemu na dyspozycji art. 554 k.c.

Sąd Rejonowy wskazał dalej, że (...) Oddział w Polsce działa jako oddział przedsiębiorstwa zagranicznego (GMBH – spółki z o.o.), co wynika z przedstawionych przez powoda danych z Krajowego Rejestru Sądowego. Podmiot ten nabył wierzytelność - 12.915 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 1 listopada 2012 r. tytułem należności wynikającej z zawartej między pozwanym a spółką (...) Sp. z o.o. w S. umową sprzedaży. Spełnione zatem zostały warunki określone w dyspozycji art. 509 § 1 k.c. i zgodnie z treścią paragrafu drugiego tego przepisu wraz z wierzytelnością przeszły wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Powyższe również było między stronami niesporne.

Sąd Rejonowy uznał, że zarzutu przedawnienia nie niweczy dołączone do pozwu oświadczenie R. Z., nie można go bowiem potraktować jako uznania niewłaściwego. Oświadczenie złożone przez pozwanego nie konkretyzuje jakiego zobowiązania dotyczy, w jakiej wysokości ani z jakiego tytułu. Ponadto nie zawiera nawet daty jego sporządzenia.

W dalszej części uzasadnienia Sąd Rejonowy wskazał, że jego zdaniem art. 544 k.c. obejmuje swoim zakresem wyłącznie roszczenia przysługujące sprzedawcy, rzemieślnikowi, rolnikowi – sprzedawcy, natomiast długość terminów przedawnienia roszczeń przysługujących kupującemu należy oceniać zgodnie z art. 118 k.c. i będą one wynosić albo lat trzy (gdy umowa sprzedaży pozostaje w związku z działalnością gospodarczą kupującego), albo lat 10 (gdy umowa sprzedaży nie ma związku z działalnością gospodarczą kupującego). Wobec powyższego Sąd I instancji uznał za uzasadnione żądanie powoda i orzekł zgodnie z nim.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 §1 k.p.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł powód. Zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim w całości i wniósł o jego zmianę i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I i II instancję, wg norm przepisanych.

Zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na treść wydanego orzeczenia a mianowicie: art. 118 k.c. poprzez jego wadliwe zastosowanie i art. 554 k.c. poprzez jego niezastosowanie.

Uzasadniając apelację powód twierdził, że Sąd meriti poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Jednak, zdaniem apelującego, chybione jest stanowisko tego sądu odnoszące się do terminów przedawnienia roszczenia. Zdaniem apelującego, Sąd Rejonowy bezpodstawnie uznał, iż w sprawie do terminu przedawnienia zastosować należy art. 118 k.c. Roszczenie powoda uległo przedawnieniu zgodnie z treścią art. 554 k.c., z upływem lat dwóch od daty jego wymagalności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy w całości przyjął ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego za własne, co czyni bezprzedmiotowym ponowne ich przytaczanie. Sąd II instancji dokonał jednak własnej oceny prawnej ustalonych faktów, w części odmiennej, niż dokonana przez Sąd Rejonowy. Dotyczy to oświadczenia R. Z., które wpłynęło do (...) Sp. z o.o. w S. w dniu 3 czerwca 2013 roku.

W tym miejscu wskazać należy, że uznanie długu przerywa bieg przedawnienia. Może ono występować zarówno w formie uznania właściwego, jak i uznania niewłaściwego. Uznanie niewłaściwe polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciążącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia. Tak należy traktować oświadczenie pozwanego, kierowane do (...) Spółki z o.o., w którym zobowiązuje się on zapłacić całą sumę wraz z odsetkami do 31 lipca 2013 roku oraz tłumaczy się z opóźnienia w płatności. Jak wynika z pozostałych dokumentów dołączonych przez powoda do pozwu: wezwania do zapłaty z dnia 13 sierpnia 2013 roku, zawiadomienia z 1 lipca 2013 roku i umowy przelewu wierzytelności z 1 lipca 2013 roku, dług powoda w firmie (...) spółce z o.o. w S. w dacie, w której składał oświadczenie o którym mowa wyżej, wynosił kwotę dochodzoną pozwem oraz odsetki ustawowe od tej kwoty, naliczone samodzielnie przez powoda. Wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego stwierdzić należy, że oświadczenie dłużnika było wyraźne i jednoznaczne, dotyczyło długu, którego zapłaty powód domaga się w niniejszej sprawie.

To ustalenie przesądza, że doszło do zdarzenia przerywającego przedawnienie i bez względu na przyjęty termin przedawnienia (2 czy też 3 – letni) zdarzenie to niweczy zarzut zgłoszony przez stronę pozwaną również w apelacji.

Na marginesie tylko wskazać należy, że sąd II instancji zgadza się zarzutami apelacji dotyczącymi terminów przedawnienia roszczeń wynikających ze stosunku obligacyjnego, który miał miejsce w niniejszej sprawie. Skrócony (wobec art. 118 k.c.) do lat 2 okres przedawnienia odnosi się do roszczeń z tytułu sprzedaży (a zatem nie do roszczeń kupującego, choćby był profesjonalistą) dokonywanej przez profesjonalistę, w tym do roszczenia o zapłatę za sprzedany towar (porównaj Komentarz do art. 554 k.c., Księga trzecia, Zobowiązania, Tom II, pod redakcją Gerarda Bieńka i innych, Warszawa 2011). Wstąpienie przez osobę trzecią w prawa wierzyciela nie pogarsza sytuacji dłużnika, ponieważ przysługują mu wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy (art. 513 § 1 k.c.). Dotyczy to również zarzutu przedawnienia. Zmiana taka dotyczy bowiem strony podmiotowej a nie treści wierzytelności nabytej przez osobę trzecią (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 września 2003 roku, wydany w sprawie sygn. akt IV CKN 430/01, Lex 466006). Bez względu jednak na powyższe apelację należało, z przyczyn wskazanych wyżej, uznać za bezzasadną, bowiem pozew w niniejszej sprawie wpłynął do Sądu Rejonowego przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia liczonego od dnia złożenia oświadczenia przez pozwanego, w dniu 17 listopada 2014 roku.

Wobec powyższego, na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.